

திருக்குறள் ஆராய்ச்சியும் ஜைன சமய சித்தாந்த விளக்கமும்

நூலின் தமிழ்ச் சுருக்கம்

1. நூலின் அடிப்படை நோக்கம்

இந்த நூலின் பிரதான நோக்கம் இலக்கிய, மொழியியல், தத்துவ, வரலாற்று மற்றும் சமயச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் திருவள்ளுவர் ஜைன சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதையும், திருக்குறளின் அறக் கருத்துகளுக்கும் ஜைன சமயக் கொள்கைகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதையும் நிறுவுவதாகும்.

2. திருக்குறளின் அடிப்படை — அகிம்சை

நூலின் மையக் கருத்து: திருக்குறளின் அறத்தத்துவத்தின் அடிப்படை அகிம்சை. அகிம்சை என்பது வெறுமனே கொல்லாமை அல்ல; அனைத்து உயிர்களிடத்தும் இரக்கம், உயிரைக் காப்பது, பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாமை, புலனடக்கம், ஆசையடக்கம், உணவு ஒழுக்கம், புலால் மறுத்தல், துறவு, கருணை மற்றும் இறுதியில் வீடுபேறு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய விரிவான அறவாழ்வாக நூல் விளக்குகிறது.

3. “ஆதிபகவன்” — திருக்குறளின் தொடக்கக் குறளுக்கான ஜைன விளக்கம்

திருக்குறளின் முதல் குறளில் வரும் “ஆதிபகவன்” என்ற சொல் நூலின் முக்கிய ஆய்வுப் பொருளாகும். “பகவன்” என்பது பொதுவான இறைவன் என்ற பொருளில் மட்டும் கொள்ளப்படாமல் அருகன், அர்ஹத், ஜினன், வீதராகன் ஆகிய ஜைனக் கருத்துகளுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.

4. “பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான்” — ஜம்புலன் அடக்கம்

“பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான்” என்ற தொடர் ஜைன விளக்கத்திற்கு முக்கியமான சான்றாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஜம்புலன்களையும் வென்றவன் புலனடக்கம், ஆசையடக்கம், கஷாயங்களின் வெற்றி, கர்மபந்தத்திலிருந்து விடுதலை ஆகியவற்றின் மூலம் ஜினத்துவத்தை அடைகிறான் என்ற ஆன்மிகப் பாதை நூலில் காட்டப்படுகிறது.

5. திருக்குறளின் உலகளாவிய தன்மை

நூல் ஜைனத் தொடர்பை வலியுறுத்தினாலும், திருக்குறளை ஒரு குறுகிய சமய நூலாகக் கருதவில்லை. திருவள்ளுவரின் சமயப் பின்னணி என்ன என்பதும், அவர் மனிதகுலத்திற்கு வழங்கிய அறப்பங்களிப்பு என்ன என்பதும் தனித்தனியாகப் பார்க்கப்பட வேண்டும்.

6. “அறம்” என்ற கருத்து

அறம் என்பது பொதுவான நற்பண்பு மட்டும் அல்ல. உயிர்க்கருணை, கொல்லாமை, புலனடக்கம், மனஅடக்கம், உண்மை, ஒழுக்கம், இல்லற நெறி, சமூகப் பொறுப்பு, துறவு, தவம் மற்றும் ஆன்மிக முன்னேற்றம் ஆகியவை அதில் அடங்குகின்றன.

7. கொல்லாமையும் புலால் மறுத்தலும்

திருக்குறளின் கொல்லாமை மற்றும் புலால் மறுத்தல் நூலின் முக்கிய ஆதாரங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. உயிரைக் கொல்வது மட்டுமல்லாமல், கொலையைத் தொடர்ந்து நடத்தும் தேவையும் நுகர்வும் அறவியல் பொறுப்புக்குள் வருகின்றன.

8. வைதிக விளக்கங்களின் மீதான விமர்சனம்

திருக்குறளின் கருத்துக்கள் பௌதாயன தர்மசாஸ்திரம், கௌடில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரம், வாத்ஸ்யாயனரின் காமசாஸ்திரம் போன்ற வைதிக மரபுகளிலிருந்து பெறப்பட்டவை என்ற கருத்தை நூல் எதிர்க்கிறது.

9. திருக்குறளும் தொல்காப்பியமும்

திருக்குறளுடன் தொல்காப்பியம், அகத்தியம், சங்க இலக்கியம், இறையனார் மரபு மற்றும் பிற்கால ஜைனத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் நூல் தொடர்புபடுத்துகிறது.

10. தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியத்தில் ஜைனர்களின் பங்கு

ஜைன சமயம் தமிழ்நாட்டில் ஒரு சமயமாக மட்டும் செயல்படவில்லை; தமிழ் அறிவுசார் வளர்ச்சியிலும் முக்கிய பங்கு வகித்ததாக நூல் காட்டுகிறது.

11. தென்னிந்தியாவில் ஜைன சமயம்

நூலின் வரலாற்றுப் பகுதிகளில் ஜைனப் பள்ளிகள், ஜைனக் கோயில்கள், தீர்த்தங்கரர் சிலைகள், கல்வெட்டுகள், ஜைனக் குடியிருப்புகள், ஜைனச் சமூகங்கள் மற்றும் சமய மாற்றங்கள் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

12. ஜைனக் கோயில்கள் மற்றும் சிலைகளின் மாற்றம்

சில ஜைன அல்லது பௌத்த நிறுவனங்கள் பின்னர் சைவ அல்லது வைணவ நிறுவனங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கலாம் என்ற வரலாற்றுக் கருத்தும் நூலில் முன்வைக்கப்படுகிறது. இத்தகைய முடிவுகள் நவீன கல்வெட்டியல் மற்றும் தொல்லியல் ஆய்வுகளுடன் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும்.

13. ஜைன தத்துவம்

நூலின் பிற்காலப் பகுதிகள் உயிர், அஜீவம், புத்கலம், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம், காலம், கர்மம், கஷாயம், ராகம், த்வேஷம், புலனடக்கம், தவம், சம்யமம், குணஸ்தானங்கள், கேவலஞானம் மற்றும் மோட்சம் போன்ற ஜைனத் தத்துவக் கருத்துகளை விளக்குகின்றன.

14. கர்மமும் மோட்சமும்

ராகம்-த்வேஷம், கர்மபந்தம், சம்யமம், கர்மக்ஷயம், கேவலஞானம், மோட்சம் என்ற ஜைன ஆன்மிகப் பாதையின் அடிப்படையில் திருக்குறளின் ஆசையின்மை, புலனடக்கம், துறவு, தவம், பிறவித் துன்பம் மற்றும் வீடுபேறு போன்ற கருத்துகள் விளக்கப்படுகின்றன.

15. “அறவாழி” — தர்மசக்கர விளக்கம்

“அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் பிறவாழி நீந்தல் அரிது” என்ற குறளில் வரும் “அறவாழி” என்ற சொல்லை ஆசிரியர் ஜைன தர்மசக்கரத்துடன் தொடர்புபடுத்துகிறார்.

16. புலனடக்கம் மற்றும் ஜைன முனிவர்

ஐம்புலன்களை வெல்வது ஜைன முனிவரின் அடிப்படைத் தவநெறியுடன் தொடர்புடையதாக விளக்கப்படுகிறது. மகாமுனி, வீதராகன், கேவலஞானி, தீர்த்தங்கரர் ஆகிய ஜைன ஆன்மிக இலட்சியங்களுடன் இது இணைக்கப்படுகிறது.

17. புத்கலத் தத்துவம்

திருக்குறளில் வரும் "சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்" என்ற உணர்வுப் பொருள்களை ஜைன புத்தகலத் தத்துவத்துடன் ஆசிரியர் தொடர்புபடுத்துகிறார்.

18. ஜம்பூதங்களின் விளக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் ஜம்பூதக் கருத்துகளைப் பிற்கால சைவ அல்லது வைணவக் கோட்பாடுகளால் மட்டுமே விளக்கக் கூடாது என்று ஆசிரியர் கருதுகிறார். ஜைன திரவியத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறார்.

19. பெண்கள் மற்றும் இல்லற வாழ்க்கை

ஜைன சமயம் துறவிகளுக்கான சமயம் மட்டுமல்ல என்பதை நூல் வலியுறுத்துகிறது. திருமணம், இல்லறம், குடும்பம், கற்பு, பெண்களின் நிலை மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு போன்றவை விவாதிக்கப்படுகின்றன.

20. நூலின் ஆய்வு முறை

நூலின் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு அதன் ஒப்பீட்டு ஆய்வு முறையாகும். ஒரு குறள் அல்லது சொல்லை பழைய உரை, ஜைன நூல், சமஸ்கிருத அல்லது பிராகிருத இணை மற்றும் வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் ஒப்பிட்டு அதன் பின்னணியில் ஜைனத் தத்துவப் பொருள் இருக்கலாம் என்று ஆசிரியர் நிறுவ முயல்கிறார்.

21. நூலின் நான்கு முக்கியப் பங்களிப்புகள்

முதலாவது, திருக்குறளின் விரிவான ஜைன விளக்கம். இரண்டாவது, தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகள் மூலம் ஜைன தத்துவ விளக்கம். மூன்றாவது, தமிழ் அறிவுசார் வரலாற்றில் ஜைனர்களின் பங்களிப்பை எடுத்துக்காட்டுதல். நான்காவது, ஜைன, பௌத்த, சைவ, வைணவ மற்றும் வைதிக மரபுகளின் ஒப்பீட்டு ஆய்வு.

22. விமர்சன ரீதியாகக் கவனிக்க வேண்டியது

சான்றுகளுக்கும் ஆசிரியரின் வரலாற்று முடிவுகளுக்கும் இடையில் வேறுபாடு காண்பது அவசியம். திருக்குறள் பாடல்கள், பழைய தமிழ் நூல்கள், ஜைன நூல்கள், உரைகள், கல்வெட்டுகள் மற்றும் பொருட்சான்றுகள் ஒரு வகை; வரலாற்று அடையாளங்கள் தொடர்பான முடிவுகள் ஆசிரியரின் வாதங்கள். இவை நவீன ஆய்வுகளுடன் ஒப்பிட்டு மதிப்பிடப்பட வேண்டும்.

23. மொத்த மதிப்பீடு

இந்நூல் திருக்குறளை ஜைன வரலாறு, ஜைன அறவியல் மற்றும் ஜைன தத்துவத்தின் ஒளியில் மறுவாசிப்பு செய்யும் விரிவான ஆய்வு நூலாகும். இதன் மையக் கருத்து: அகிம்சை, கொல்லாமை, உயிர்க்கருணை, புலால் மறுத்தல், புலனடக்கம், துறவு, கர்மவிமோசனம் மற்றும் வீடுபேறு ஆகிய திருக்குறளின் அறவியல் கருத்துக்கள் ஜைன தருமத்துடன் ஆழமாக ஒத்துப்போகின்றன என்பதாகும். அதன் மிகப்பெரிய பலம் பரந்த ஒப்பீட்டு ஆதாரங்கள்; அதன் முக்கிய வரம்பு சில வரலாற்று முடிவுகளின் வாதநிலை. இருப்பினும் திருக்குறளின் ஜைன விளக்க வரலாற்றையும் தமிழில் ஜைனர்களின் அறிவுசார் பங்களிப்பையும் ஆராய்வதற்கான முக்கியமான ஆதார நூலாக இது கருதத்தக்கது.